

Östersjöprojekt 2014: Moderälven och Höga Kusten. Möte med drakar.

Vi var fyra kvinnor som reste norrut i juni 2014. Idén till resmålen var att Ångermanälven sägs vara den första älven som började rinna efter istiden, under den första smältningen, och därför kallas Moderälven. Och Höga Kusten är i sig ett spännande område och det är här Ångermanälven löper ut i Östersjön.

Första målet var Nämnforsen. Hela området här är väldigt kraftfullt, och det märks att det finns en särskild energi här vid Nämnforsen. Det finns jättemånga hållristningar, även mitt ute i älven på hällar där, några är 6000 år gamla. Det fanns inget vatten i forsen, det var avstängt. Det finns ett vattenkraftverk här och det forsande vattnet sätts bara på i turistsäsongen och är då bara en liten del av älvvattnet. Det mesta av älvens vatten går genom de stora turbinerna och kommer ut längre nere, på djupet.

I kontakten med landskapet och med älven blev det också en kontakt med älvens källa i fjällen, en otrolig ren energi, och kraftfull. Här vid Nämnforsen finns det ett stort stenblock/stenväsen som hade en väldig viktig uppgift.

Nästa morgon då det var dimmigt och regnigt, hittade vi en plats vid älven, en sorts fokus för älvväsendet, där vi gjorde ett stödjande arbete för älvens fria flöde genom landskapet. Det kom en fin respons från älvens stora väsen och vattennymferna.

Sen åkte vi längs älven hela vägen ut till kusten. det första stället vi besökte här var Rotsidan, ett fantastiskt vackert kustområde med vidsträckt hällar av svart diabas och som växlar med klapperstensfält med stora runda fina stenar, de flesta svarta men även vita. Och havet så stort så oändligt och så klart.

Det var en av oss, salkvinnan, som här fick simma som säl ned till älvmynningen och möta sjöjungfrun, och det fanns som en propp på

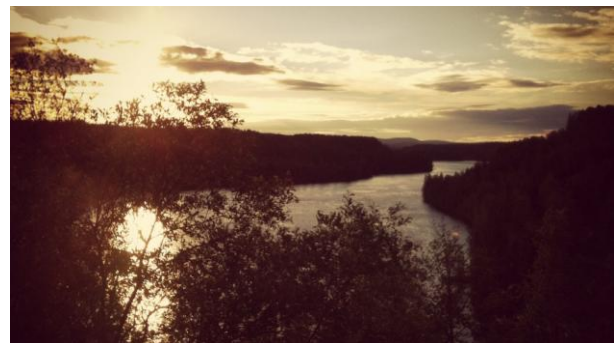
havsbotten som någon ber henne dra upp, men hon kunde inte.

Nästa dag beger vi oss på en lang vandring i Skuleskogens Nationalpark. vi har tagit sikte på Slåttdalsberget, som är ett mycket högt berg nära havet. Jag har arbetat med kartan innan, men fokus på Östersjön och hittat flera viktiga platser härute i havet, små öar.

Vi ber om "nyckel" för området och vandrar oss djupare och djupare in i landskapets väsen. Vi levar oss in i hur det har varit här under istiden med runt tre kilometer tjock is som pressade ned landskapet så det låg under enormt press och så att säga blev avskuren från himmeln.

Vi går först ned i den stora ravinen, Slåttdalsskrevan. Vi går i kontakt med platsen här. Jag upplever att här finns en ingång till en stor labyrinth som går djupt nedåt och helt in under havet, under havsbotten. Jag börjar gå in i labyrinthen och ser så plötslig ändan av en draksvans, en riktig stilig draksvans, om man kan säga så om draksvansar.

Vi går upp på det stora Slåttdalsberget, helt fantastiskt att vara här högt, högt uppe och så nära havet. Vi fokuserar på kontakten med havet och särskild den lille ön som jag fick kontakt med via kartan. Och efter vi har pratat om detta med att komma i kontakt med

vår egen urkraft och ev. urkraftvrålet, bestämmer vi att vi ska "ställa oss" på den lille ön och tona, först blid men sen starkare och starkare tills urkraftsvrål och sen avsluta blid igen.

Vi ber om att landskapets alla väsen är med oss och kallar in många hjälpare från olika nivå. Efter toningen står vi tysta länge. Jag får så en mycket stark kontakt med en stor drake ute över vattnet, den var mycket kraftfull och samtidig med en mild energi. Jag visar fram mitt hjärta och mina handchakror för draken, visar upp kärlekskraften och Kristusenergin så den nyväckte draken skulle bli inkopplad till den ny värld.

Det var så vi lärde av Marko vid Oslofjärden vid mötet med en stor drake där. Drakarna har sovit så länge, de sov när Kristusenergin kom genom världen, så när drakarna vaknar och inte har kontakt med Kristusnärvaro, med kärleken, vill de vara allt för våldsamma. Stigmata blir då som ett Kristogram/ Kristusymbol.

Det var som draken svävade därute över vattnet, liksom vid Oslofjärden, men denna här var mycket större, och mot slutet blev jag lite orolig att vi hade väckt en så stor drake. Det var en som upplevde att "proppen" som fanns under ön hade börjat öppna sig och hon såg där ett draköga med form som en oktaeder.

Vi vandrade nedför berget, sjungande. När vi var nästan framme vid P-platsen, fanns det här jättestora väktarstenar och härifrån kunde man se genom viken till den lille ön. Och då var det en från vår grupp som fick denna mycket starka kontakt med den stora draken därute över havet. Nästa dag var hemresa, men först skulle vi besöka en till plats.

Det blev vid Norrfällsviken, en plats som på kartan ville uppmärksammas. Vi vandrade över Kompassberget och ut mot den ytterste udden, Svalludden och kom till ett fantastiskt helt rött landskap, hela udden var av röd granit, så rött och här och var låg mycket stora

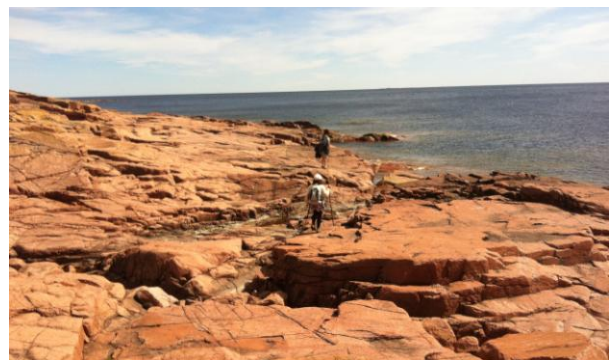
rundade stenar vita, svarta, röda. Vi badade det helt klara men iskalla vattnet. Satt bara stilla där och kom i kontakt med landskapets energi, en kraftfull drakenergi, men samtidig en mjuk fin energi, änglaaktig. Här visade jag också stigmata, även fötternas, till draken och skickade mycket kärlek och en hjärtpärla. Det var flera som upplevde draken här, det var en något mindre drake än den igår. En trädde helt in i draklandet. Drakarna är i omvandlingsfas.

Det måste vara den röda draken här.

Och då måste det varit den vita draken vi upplevde uppifrån Slåttdalsberget. Där var ju också så mycket vit kärrull däruppe.

Och nere vid Rotsidan, med den svarta diabasen, där fanns troligen den svarta draken, den hade bara inte vaknat än.

Det var mycket djupgripande starka upplevelser vi varit med om.

Vid pennan Helle Helborg